

Polský romanticismus

1773, 1793-trojí dělení Polska (-> Rusko, Prusko, Rakousko). =>
Pol.romantici -> osvobození polského státu
Myšlenka **MESIANISMU**: „Oběti, které v současné době přináší pol. národ, nejsou zbytečné, je jimi vykoupena svoboda budoucích generací.“
Adam Mickiewicz
Konrád Wallenrod – básně povídka. Hrdina (litev. přísluš.), se uchyluje k **PŘETVARCE**, aby pomohl národu od okupace němec. rytíři... prozrazen, umírá Pan Tadeáš – Soplicové X Horejškové

made by brozkeff

Ruský romanticismus

A.S.Puškin

Cikáni – šlecht. utíká mezi cik.. zamiluje se do cikánky, zjistí to Aleco, zabije je Eugen Oněgin – verš. román, **TYP ZBYTEČNÉHO ČLOVÉKA**
dále: Kavkaz, zajatec, Bachčisaraj, fontána, Borid Godunov, Kapitán, dcera **ROMANTICKÝ KODEX LÁSKY**

Postavy: Aleko, V. Lenský, Tat'ána, B. Godunov, Olga

M.J.Lermontov

Hrdina naší doby – podobně E. Oněginovi. L. potká Maxima, vypráví mu příběh vojáka Pečorina... po čase se L. s M. setkají s P., dá jim deníky se 3 životy. Použití **VNITRŇÍHO MONOLOGU**.

Démon – liter. vyjádření jeho život. filozofie: „Zlo se ve světě rodí | protože dobro je bezmocné | tragika lásky způsobuje | převaha zla nad dobrem.“. Obsah: Vychází z gruzínských legend, zasadeno na Kavkaz. D. se zamiluje do Tamary, políbí ji a tím ji zabije. (Bůh z něj udělal prokletím nástroj zla). motiv **LÁSKY ČLOVÉKA K MYTOLOG. POSTAVĚ**

Postavy: Maxim, Pečorin, Bela, Grušinský, Mary, Vulič, Tamara

Český romanticismus

K.H. Mácha (*16.10.1810 Praha - † 6.11.1836 Litoměřice)

- používal prostředky **AUTOSTYLIZACE** – postava poutníka a vydědence (básně 'A v svět jsem vstoupil', 'Aniž křičte')
- rozpor život člověka – touha pro dosažení svobody a krásy X fakt zmaru a smrti, jakožto přirozeného konce

Historická próza – **Křivoklát** (z nedokončené tetralogie **Kat**)

Próza ze současnosti – **Obrazy ze života mého, Večer na Bezdězu, Márinka**
Román (rozsáhlá povídka) – **Márinka**; lyrickoepická skladba – **Máj**

Cikáni – lyrickoepická povídka. Děj založen na rodinné tragédii. **Znaky romantismu**: vášeň, pomstyx/láska; osudová setkání; intriky; provinění+trest; noční krajina. Obsah: Hrabě **Lomecký** svedl **Giacomo**vi milenku **Angelinu**. G. cestuje do Čech, aby se pomstil; v hospodě se zamiluje do **Ley** (...) G. je zabit, hoch má zdědit jeho majetek, ale místo toho odchází jako cikán do světa.

Márinka – vyšla r. 1834 v časopisu. Květy. **4. obrazy + overture, intermezza**. Obsah: Básník jde za Márinkou trpící souchotinami do čtvrti **Na Františku**. Zamiluje se do ní, ale po několika dnech už je na jejím pohřbu. **Znaky rom.**: nenaplněná touha, autostylizace, tragický konec. **Netypický znak pro rom.**: realistic prostředí.

Máj – vyšla r. 1836 (v roce úmrtí KHM). **Předzpěv + 4. zpěvy + 2. intermezza**.

Motto Máje: „Daleká! Cesta má! Marné volání!“.
Obsah: **1. ZPĚV**: Krásy přírody, **Jarmila** čeká na **Viléma** ('strašného lesů pána'), zasáhne ji zpráva, že bude za zabítí otce popravena.

2. ZPĚV: Ve vězení, **VNITRŇÍ MONOLOG** Viléma: „Proč rukou jeho vyvržen | stal jsem se hrůzou lesů? | Čí vinu příští pomstí den | Čí vinou kletbu nesu?“
1. INTERM.: Na popraviště. Duchové se připravují uvítat nového ducha.

3. ZPĚV: Vilém se loučí se zemí, kt. miloval a je odváden na popraviště: „Ach, zemi krásnou, zemi milovanou | kolébku mou i hrob můj | matku mou, vlast jedinou, i v dědictví mi danou. | Šírou tu zemi, zemi jedinou.“ Poté je sťat a vpletén na kolo.

2. INTERM.: Nářek Vilém. druhý nad ztrátou vůdců

4. ZPĚV: Básník vstupuje na místo dávné lidské tragédie, ztotožňuje se s hl. hrdinou- **AUTOSTYLIZACE**: „.... hrdliččin zve ku lásce hlas: 'Hynku! Viléme! Jarmilo!'“

Máchovi epigoni: K Sabina, J.V. Frič.

